

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Manuscripta Rhenaugiensa - Cod. St. Blasien 33 bis 37

[Pars IV] - St. Blasien 36

Rusconi, Bernhard

[Südschwarzwald, St. Blasien u.a.], [2. Hälfte 18. Jh.]

Exzerpte und Notizen zu den Kaiserurkunden St. Blasiens

[urn:nbn:de:bsz:31-46582](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-46582)

Georg. Christian. Joannis Mogunt. Aer. Vol. 1. L. 1. Cap. 29. n. 3.

Cum vero et ejus generis Cancellarij plures essent, coepit maxima cum dignitate primas tenere unus, isque aut summus, primus, et magnus Cancellarius, aut Archicancellarius nuncupari.

Ibid. in not. ad n. 5. ex Herman. Conring. de republ. German. L. X. § VIII. p. 342.

Et vero, cum olim in germania propemodum apud solos clericos doctrina aliquo refidere creditum sit, omnisque parte apud nos eruditio monachorum claustris fuerit inclusa, mirum non est, si Archicancellarij officium atque dignitas sacerdotibus et Theologici studij peritis potissimum commendata legantur. Observat vero plerumque illi rerum Imperij veterum, dum vivebat, indagator, vir doctrina ac nobilitate Eximius, Bernhardus a Mallinshrot, commentariolo de Archicancellarijs Imperij, primum S. Cunibertum, Coloniensem Episcopum saeculo post C. N. VII. Archicancellarij titulo esse uoum; ex quo tempore variis nomine isthoc fuisse garis, nec ad sedem aliquam priuatiue, ut ita loquamur, istam dignitatem esse delatam, nisi demum sub Othone I. sub quo sedes Moguntina honorata fuerit perpetuo isto Archicancellariatus iure et honore.

L'uniq. Spic. Eccl. Part. II. pag. 488. Dipl. Othonis I. de a. 972

Hildibaldus Episcopus et Cancell. Nic. Willigini Archic. recognoui.

Mabilon Anal. Tom III. pag. 68. n. 65.

Cum obiit hoc anno (971) accidit G. Cal. Nov. Cujus G. --- successit in eius locum Notgerus seu Notkerus --- quod eius laudibus merito adscribitur. Folcuinus laubicensis Abbas quod in initio statim ejus Episcopatus alterationem, quod inter Alerium Veronensem Episcopum ipsam Folcuinam Abbatem ac monachos intercedebat amice composuit. nam ---

i. Joana XIV qui solus caput a. 972. Otto II. ad 83 petijt Notk. V. Mabilon: T. II. p. 68.

Ibid. pag. 566. n. 77.

Item Imperator Verona cum episc. hoc anno, abbas. Blasij in Arcinia Silva a Beato Regimberto nouiter exstructam, privilegio decorauit. Sitam est hoc monasterium totum in loco diocesis Basileensis ad amnem Albam, unde Cella-alba nomen antiquitus habuit. Auctorem habet Regimbertum, qui a beato uocat praenomen fragmentum diplomatis Othoniani, e Basileensis ecclesia historia desumptum. De eo haec scribit Chronographus saonius ad an. 962. Regimbertus dei seruus obiit. Ille construxit Abbatiam sancti Blasij in Suevia. Forte hic non alius fuit a Gumberto monacho, de quo haec habent breues annales Einsidensis ad an. 929. Gumbertus monachus efficitur, et in penultimo Kalendario III. Kal. Octo. Lambertus presbyter effectus est. Sicut qui ejus monasterij originem ad annum 949. referunt. Monasterium conditum tradunt per quosdam Eremitas; qui, communiuicatio inter se a posterioris uita p. ropof. ab hominum consortio se not, p. ucal in usam adiculam concessisse dicuntur. si narrant Basile. sacra Auctores ubi animus curis liber, praeter Deum, uicium, spiraret nihil, labore manuum uita mortali frugalem victum suppeditante. Sic sancti Benedicti florens institutum amplachi uisum est. Erat tum in illis partibus strenuus miles Regimbertus, Baro, ut uocant, Seldenburgensis, Othoni Chago ab arcans consilio, et in bellis factis socius, cui in quodam conflictu manus actra truncata fuerat. Huic sanctiorem militiam amittere placuit, et in praedictorum solitariorum conuiciae societatem. Nec uacuis accessit manibus, sed suas facultates exstruendo in honorem sancti Blasij monasterio contulit, quod auctore perficit, et quidem in sigre ac locuples, ac nouis post incendium aedificijs reuocis infrauratum.

Ex R. P. Charquardi Herrogott General. Diplom. In not. ad Dipl.
CXCIX ad ann. 1125.

Celebris controversia erat inter Ecclesiam Basileensem, et S. Blasii monasterium
de libera advocati electione, quae per integrum seculum agitata, tandem
haec charta Henrici Imp. dirempta fuit. Dum res componebatur, inter
Adelbertus comes de Habebun, advocatus Churensis monasterii, de quo in superiore
notis. Citatur in hac charta Ottonianum diploma, non dubie a S. Blasii
monachis tunc temporis coram productum: idud autem a Primo Ottone Imperatore
datum fuisse, perperam asseritur; nam subscriptum est ab Hildebaldo
cellario vice Willigisi Archicancellarii. Quis vero nesciat, Willigisum non fuisse
sub Secundo Ottone Imp. primum Archicancellarium munere functum esse? Per
de fide hujus diplomatis alias, cum de originibus monasterii S. Blasii agemus.
Interca sufficiat hic annotare, quidnam Henrico quidnam Henrico, vel potius
epus Cancellarius, errandi occasionem protulerit. Legitur nempe in dicto diploma
Ottoniano scriptum: signum Domini Ottonis Magni et Inrichisprini Imperatoris
Augusti. Quodque Otto I. Antonomasticos Charis filii dictus, nota praetera Chrono-
logica in autographo fuerint alterata, ac in viciniam anni DCCCC LXXXIII. subscriptus
annus DCCCC LXIII, nunc pro seculo XII. inscripta facile inest in hac
charta, ut diploma illud Ottoni Primo tribueretur. Charta porro ista
rei bonae est nota est, magnique habenda. C. C.

Erstlich auf dem Schwarzwald, Garrau Elb, das Jabou a. 1148. In
Grafen v. Eberstein, imbleich Gar Braustodt gestift.
D. Blas, das Jabou die Gungarau v. Eberstein amc Chri
1084. gestiftet, ist aber anno 1013. in Cullawirp augspaugen
worden von JaguCaro dem Fürstlichen, wie ist in einem alten
geschribenen Buch geschriben, das die Gungarab gründlicher Carist
worden, das D. Blas sich augspaugen worden, durch Angers Otten
den ersten. Da war ein Gungar v. Eberstein, der Eberstein
sich selbst mit Angers, und aber auf ein zeit ein Anger ein sand karls,
Eberst v. sich den der walt, nach sich in das Eberstein sand an der Elb, also
sich das Kloster von dem Fürstlichen waltus Albis genannt, das die
Fürstliche Angers in der ersten Gungar das Albinstroub. zu gab auf
den Eberstein die 1148. gestift, und ad ein sand, und Eberstein
ein Fürstlich privilegium von Angers Otten, anno 963. mit Angers
für sand karls, geben zu Dietrich Brau. Ist ein wunderbarlich
also gestift. Jarney ist solch privilegium confirmiert durch die
nachkommen der Angers, wie sie bestätigen worden, durch Gungar
zu 1. anno 1447. Gungar anno 11. a. 1063. in der Stadt Braub,
Kloster anno 3. a. 1126. für Gungar, Malto v. Eberstein und
Eberstein v. Eberstein Jabou diese Kloster übergeben. Gungar und
Eberstein.

340

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, possibly a ledger or account book. The text is arranged in several columns and rows, with some lines appearing to be headings or section markers. The paper is heavily aged and stained, particularly with a large water stain in the upper right quadrant.]

1° Te monitum volo

Joa. Mabillon in de Monnis s. Blarii
in Heruynia agit seculo v. f. 315. Da
silea sacra de Othonis Diploma citat
et de nota Chronologica dubitat.

Habe ex autographo, qd in archivio
no. 107. p. 107. Lib. A. n. 1.

In nomine sancte et indi-
vinae Trinitatis Otho divina dis-

pensante clementia Imperator A.

qualiter nos cetera in sylva Swarts-

waldt a Beato Regenbergo Hara-

mita noviter constructa Deo et s. B-

lario cum locis circumjacentibus, et

terminatione eorum etc. Finis.

~~Hiloboldus Episcopus et Cancellarius~~

~~vice Willigisi Archiepiscopi~~

notari Dada Non. Feb. Anno

Incarnationis DcccLXI

Regni vero Othonis XXVII. Inj-

ure II. Indivisione VI. Actum

Seliciter Verona. Amen.

~~Henrici II Diploma 1042~~

~~republice ad iura~~

Henrici IV. Diploma. 1065

super terminorum fines, libertate

et iura cetera s. Blarii.

In nomine s. etc. Qualiter nos

cetera in sylva Schwarzwaldt a sancto

Regenbergo constructa, ab Othone

Imperatore Deo et s. Blario cum locis

circumjacentibus et terminatione eorum

in proprium tradita etc. Anno

Henrici Regis IV. Regis XII. Regni

vero IX. Actum Barileo.

autograph. è sub. Lib. A. n. 3.

aliud eiusdem Diploma diversorum

jurium dedit Masburi a. d. n. 1065

regni sui XV.

Altonis Diploma
moniti volo
Andon u de Monna
eruyria agit
fara in Altonis Diploma
rola chronologia
a ex supradicto
in nomine
a Trinitatis
ante clemencia
ur nos cetera
l Reale Regeneris
a ronder consuetudo
no uen lois
uisione coru
latus piscofus
uie M. l. q. r. d. m.
Data Non. Fe
a Incarnacionis D. M.
qui uis Altonis XXVI
te II. Indictione VI.
ludis Verona.
Henrici II. Diploma
Henrici II. Diploma
luminoru fones
ua cetera Altonis
romme l. est; lual
in sylua Schwarz
berdo consuetudo, et
aloue Deo et Altonis
acenditius et larmirator
pprie hadite est. in
i. regis de W. Regi
X. Acta Basilea
graph. i. sub. l. d. d.
uente Diploma
ludis Masburi
i sui XV.

^{confirmatus}
Lotharii Diploma. 1126.
quo monio. Alarii Loui Othone
husiu tradidit.
Qualiter Harwirus et Wilberdus
et Conradus p manu cuius Welsonis
Loui. qui vulgariter didus est, Otho-
sinhusen ad Moniu Alarii, qd e
in nigra sylua in ppietate tradiderunt.
Data Argentine M CXXVI.
qd ipse a Conrado II. s. r. a. M C L II
confirmatu

15
90

[Faint, illegible handwriting in a Gothic script, possibly a list or index of names and titles.]

[Faint, illegible handwriting in a Gothic script, visible on the right edge of the page.]

